A°. 1840. N°. 67.

LEYDSCHE COURANT.

WOENSDAG, 3 JUNIJ.

NEDERLANDEN.

LEYDEN, 2 Junij.

Gisteren avond heeft Z. K. H. Prins *Alexander* de voorstelling van de Russisch-Keizerlijke Pantomimisten, onder directie van den Heer *Leemann*, in den Schouwburg alhier, met Hoogstdeszelfs tegenwoordigheid vereerd.

— Men meldt uit 's Gravenhage van den 1sten dezer:

Eergisteren morgen is Z. K. H. de Prins *van Oranje* in deze Residentie uit Tilburg teruggekeerd.

— In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden, heeft de centrale afdeeling verslag gedaan op het ontwerp van wet tot opheffing van het Amortisatie-Syndicaat, waarover de beraadslagingen zullen worden gehouden na den afloop van die over de grondwet.

Vervolgens zijn de beraadslagingen gehouden over de ontwerpen van wet, uitmakende het eerste boek van het nieuwe wetboek op het strafregt. Dat eerste boek handelt *van misdrijven en straffen in het algemeen*.

De eerste titel daarvan, betrekkelijk *misdrijven en derzelver onderscheidingen*, wordt, zonder eenige beraadslaging, dadelijk met algemeene stemmen aangenomen.

Nopens den 2den titel, betrekkelijk *straffen in het algemeen*, heeft de heer *van Rappard* zijne gevoelens tegen eene veertigjarige tuchthuisstraf, bij het ontwerp voorgesteld, ontwikkeld, en zijne beschouwingen over vele van de voorgestelde straffen medegedeeld. Hij heeft ook gevraagd of de lijfstraffen, bij vele speciale wetten vastgesteld, zullen vervallen, dan wel of de grondbeginselen, bij het strafwetboek vastgesteld wordende, ook op andere speciale verordeningen zullen worden toepasselijk verklaard.

De heer *Tromp* beweert, dat de thans behandelde wetten blijken dragen, dat tusschen de Regering en de Kamer een onbekrompen en onbevooroordeeld gemeenschappelijk overleg heeft plaats gehad. Hij voor zich had, zonder te vreezen, dat de veiligheid der maatschappij daarbij zou lijden, gaarne het om het leven brengen van misdadigers uit de rij der straffen zien verdwijnen; maar de Regering is, na zich overtuigd te hebben, dat de groote meerderheid der leden van de noodzakelijkheid en geoorloofdheid der doodstraf doordrongen was, daarin niet kunnen treden. Bij dien staat van zaken acht hij het niet voorzigtig zijn gevoelen daaromtrent te ontwikkelen. Ten aanzien der eenzame opsluiting, acht de spreker de thans voorgestelde bepalingen, die tot geheele invoering van het Auburnsche stelsel strekken, eenigermate bekrompen. Hij houdt het voor wenschelijker, dat hieromtrent de beginselen en meerdere gradatien gevolgd werden, die in het onlangs door den heer *Bouricius* uitgegeven werkje zijn voorgedragen. Daardoor zou dan ook misschien aan vele leden kunnen worden toegegeven, die de tentoonstelling op een schavot afkeuren.

De heer *Bruce* hecht over het algemeen zijne goedkeuring aan de strekking der voorgedragen ontwerpen, maar hij meent, dat, bij de vervaardiging van een wetboek op het strafregt, dat van duurzamen aard zal wezen, zoo veel mogelijk de volmaaktheid behoort te worden opgespoord. Het is op dien grond, dat hij zich tegen den tweeden titel verklaren moest, omdat deze, zijns inziens, onaannemelijke bepalingen bevat. Als zoodanig geeft hij op: [illegible] roep te mogen beletten, welke straf hij ongeoorloofd, onwettig en doelloos beschouwt; 2°. de veertigjarige gevangenisstraffe, welke hij tot twintig jaren wenschte beperkt te zien; 3°. de bepaling, dat al wie tot eene criminele straf is veroordeeld, geene beëdigde verklaring in regten als deskundige of getuige zal kunnen afleggen, noch als getuige tegenwoordig kunnen zijn, en 4°. de bepaling van art. 26, dat correctionele straffen vijftien jaren zouden kunnen duren.

De heer *de Jonge* heeft, als lid van de Commissie van redactie der nationale wetgeving, het voorstel breedvoerig verdedigd en de noodzakelijkheid aangetoond, om, bij de afschaffing van de geeseling en het brandmerk, na de doodstraf, die slechts in zeer enkele gevallen zal worden toegepast, eene zware straf vast te stellen, die als het ware de doodstraf in de overige gevallen, waar zij thans wordt toegepast, vervangen zal. Het is op dien grond, dat de veertigjarige tuchthuisstraf, met ten hoogste tien jaren eenzame opsluiting, wordt voorgesteld. Overigens doet de spreker zien, dat dit eerste boek slechts de beginselen bevat, en dat de Kamer altijd nader over de toepassing dier beginselen vrij zal kunnen oordeelen. Nog verschillende andere bepalingen der wet worden door den heer *de Jonge* verdedigd.

De heer *van Dam van Isselt* verklaart zich tegen het ontwerp, 1°. omdat de doodstraf behouden wordt; 2°. omdat hij de straf van tentoonstelling geheel ondoelmatig beschouwt; 3°. omdat, naar luid van art. 14 der wet, de eenzame opsluiting tien jaren zou kunnen duren, en 4°. omdat men voorstelt de uitoefening van eenig bedrijf geheel of voor zekeren tijd te verbieden.

De heer *Gevers* draagt onderscheidene bedenkingen tegen de wet voor, waartoe hij vooral ook door de verkregene kennis van zaken in zijne vroegere betrekking tot het beheer der gevangenissen is geleid. Ook hij acht eene veertigjarige tuchthuisstraf te lang, en strijdig met het doel van alle straffen: verbetering der misdadigers. Hij meent, dat men zich meestal een verkeerd denkbeeld van de cel-opsluiting maakt, die dan toch niet in eene geheele afscheiding van de menschheid zou bestaan, maar toespraak van leeraars, enz. veronderstelt. Hij ontwikkelt in het breede het gevoelen, dat, zoo als de wet thans ligt, tusschen de zware en ligte tuchthuisstraf geen genoegzaam verschil bestaat, te minder, daar de eenzame opsluiting des nacht, die tot de eerste behoort, in vele gevallen als eene weldaad zal worden beschouwd. Ook heeft men te zeer uit het oog verloren, dat de cel-opsluiting voor een groot aantal veroordeelden niet denkbaar is: in de slecht ingerigte gevangenissen van Sneek en Assen kan zoo iets bij voorbeeld geene plaats hebben. Art. 41 en 43 van het ontwerp behooren, zijnes inziens, niet hier. Het aandeel der veroordeelden in de ontvangkassen had behooren uitgezonderd te worden van de goederen, waarop, volgens art. 32, de proceskosten en geldboeten kunnen worden verhaald. In den loop zijner rede verdedigt de spreker nog eene door hem geschevene nota tegen de aanmerkingen, door den heer *Bouricius* daarop gemaakt, die tevens ten onregte het Ministerie van Binnenlandsche Zaken van achterhoudendheid omtrent de tabellarische opgaven wegens den staat der gevangenissen heeft beschuldigd. De hier bedoelde opgaven zijn in de jaarboekjes van den heer *Lobatto* voor 1836, 1837 en 1838 opgenomen.

De heer *Beelaerts* verdedigt de bepalingen der wet, beantwoordt de gemaakte bedenkingen en tracht te doen zien, dat men dikwerf te zeer uit het oog verliest, dat de strafwetten gemaakt worden tot bestraffing der boozen, maar tevens tot bescherming der goeden.

Zijne Exc. de Minister van Justitie heeft zich gerefereerd aan de verdediging, door de heeren *de Jonge* en *Beelaerts* voorgedragen.

Ter stemming overgegaan zijnde, is het ontwerp aangenomen met eene meerderheid van 34 tegen 19 stemmen.

Tegen hebben gestemd de heeren: *Schimmelpenninck*, *Tromp*, *Wijnaendts*, *Verwey-Mejan*, *van Nagell*, *Kniphorst*, *Bruce*, *Vijfhuis*, *van Akerlaken*, *van Dam van Isselt*, *Brongers*, *de la Court*, *Gouverneur*, *Sandberg*, *van Asch van Wijck*, *Romme*, *Gevers*, *Luyben* en *Luzac*.

Het derde ontwerp, houdende vaststelling van den derden titel, *van poging tot misdrijf*, en het vierde ontwerp, bevattende den vierden titel, *van deelneming en medepligtigheid*, worden zonder beraadslaging met algemeene stemmen aangenomen.

Over het vijfde ontwerp, inhoudende titel V, *van toerekening van misdrijf*, heeft de heer *Hooft* zich tegen de straffeloosheid van jeugdige misdadigers beneden de tien jaren, bij dezen titel uitgesproken, verklaard, als ook tegen de bepalingen, welke daarbij wegens de bestraffing van jongelieden tot hun 18de jaar worden voorgesteld.

De heer *van Rappard* verschilt geheel en al in gevoelen met den heer *Hooft*; hij beschouwt de voorgestelde bepalingen allezins doelmatig en zal zich daarmede vereenigen.

De heer *de Jonge* heeft het ontwerp verdedigd en aangetoond, dat het op menschlievende beschouwingen steunt. Hij doet den heer *Hooft* opmerken, dat er in de art. 5 en 6 alleen gesproken wordt van misdaden of wanbedrijven, en dat het alzoo steeds aan den wetgever zal staan, om wegens overtredingen, door jongelieden begaan, nader eenige bepalingen vast te stellen.

Bij hoofdelijke omvraag is ook dit ontwerp met algemeene stemmen aangenomen.

Eindelijk is het zesde ontwerp, strekkende tot vaststelling van titel VI, *van de straffe wegens herhaling van misdaden en wanbedrijven*, en het zevende ontwerp, nopens titel VII, *van herstelling van veroordeelden of rehabilitatie*, zonder beraadslaging, met algemeene stemmen aangenomen.

De heer *Warin* heeft aan de Kamer aangeboden een geschrift, ten titel voerende: *Gedachten en Schetsen*, hetwelk in de boekerij zal worden geplaatst.

De vergadering wordt gescheiden tot morgen, Dingsdag, ten 11 ure, om te beraadslagen over de ontwerp tot wijziging der grondwet.

— *Van den 2den Junij.* In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, zijn de beraadslagingen over de ontwerpen tot herziening der grondwet aangevangen.

De heer *van Sytzama* was de eerste spreker. Hoezeer hij nog vele verandering in de grondwet wenschelijk achtte, zoo kon hij zich, over het algemeen, met de voorgestelde ontwerpen vereenigen. Hij had gaarne het verkeeringsstelsel eenige verandering doen ondergaan, had de ridderschappen, immers als kies-kollegien, verlangen afgeschaft te zien.

Het had hem ook genoegen gedaan, indien de Regering aan het verlangen der Kamer had voldaan, om, vóór dat men tot de herziening der grondwet overging, het Hertogdom Limburg behoorlijk te doen vertegenwoordigen. Het doet hem ook leed, dat het getal leden der Kamer niet naar de bevolking der gewesten ware omgeslagen. De wijziging van art. 60, nopens de koloniën, beschouwt hij als eene wezenlijke verbetering. De Spreker vindt in de [illegible] veranderingen, nopens de Ministeriele verantwoordelijkheid, groote verbetering onzer instelling en een voldoenden waarborg voor een regtig beheer van 's lands financien in het vervolg. Hij zou gaarne den Koning het regt van de ontbinding der Kamer toegekend hebben gezien, en drong op eene vaststelling van het bedrag der pensioenen *bij de wet* aan. Eindelijk drong hij op eene herziening van het elfde hoofdstuk der grondwet aan. Ten slotte zegt de spreker, dat hij zich voorbehoudt, om, bijaldien eenig voorstel, dat thans aanhangig is, niet mogt worden voorgedragen aan de Tweede Kamer, in dubbelen getale, bij alle de andere voorstellen, welke hij geheel tot elkander in verband beschouwt, af te stemmen.

De heer *van de Poll* had gehoopt, dat, bij eene herziening onzer grondwet, de te hoog opgevoerde staatshuishouding ware ingekrompen, hetgeen de Kamer steeds te regt had verlangd. Intusschen wil hij het goede niet verwerpen, omdat niet alles, wat hij verlangt, is voorgedragen. Wat het eerste ontwerp aangaat, gaarne had hij de verdeeling des Rijks in zoo vele gewesten afgeschaft gezien, doch ook dit gevoelen brengt hij aan de bestaande meening van de meerderheid der Kamer ten offer. Hij keurt in het bijzonder de splitsing van Holland in twee gewesten, allezins nuttig, doelmatig en noodzakelijk. Die scheiding heeft 25 jaren daadwerkelijk bestaan, terwijl Noord-Holland van de vereeniging van de beide provinciën geenzins voordeelen heeft getrokken. Het deelt daardoor echter niet in gelijke regtsbedeeling, als aan andere gewesten is toegestaan. Hij bestrijdt overigens de verzoekschriften, welke uit een deel van Noord-Holland tegen deze scheiding zijn ingediend, en doet zien, dat de vrees, wegens den overwegenden invloed, die Amsterdam daardoor verkrijgen zal, ongegrond is.

De heer *Cats* erkent, dat de bestaande grondwet in de meeste opzigten aan onze wenschen en behoeften voldoet, doch moet verklaren, dat derzelver verkeerde of bekrompen uitlegging, of het niet navolgen van hare bepalingen, tot den algemeenen wensch naar vele veranderingen heeft geleid. Hij herinnert daarbij aan de uitlegging van het regt van dispensatie, de daarstelling van het Syndicaat, de uitlegging van art. 60 der grondwet en de vaststelling van 's Rijks uitgaven, zonder medewerking der Staten-Generaal. Ook de Tweede Kamer draagt daarvan grootelijks de schuld, doordien zij zoo weinig van het regt van initiatief heeft gebruik gemaakt; het Syndicaat heeft helpen daarstellen, begrootingen heeft aangenomen, die boven de krachten der Natie waren opgevoerd, enz. De spreker verlangt nog vele andere wijzigingen in de grondwet, dan de voorgestelde, doch ziet daarin geene reden, om de voorstellen af te stemmen, die hij nuttig en noodzakelijk acht. Onder anderen wenscht hij eene verandering van het verkiezingsstelsel, de betere organisatie der Eerste Kamer, enz. Hij stelt vele der voorgestelde veranderingen, vooral der Ministeriële verantwoordelijkheid, op hoogen prijs. Ook hij behoudt zich zijn stem in de dubbele Kamer voor, naarmate van het lot, dat aan de ontwerpen in de Eerste Kamer zal ten deele vallen.

De heer *van Nagell* meent, dat er aan den waren geest der grondwet niet is voldaan, en dat hare grondbeginselen niet zijn nagekomen. Zijns inziens zijn er vele misslagen begaan, ten gevolge waarvan wij ons thans in moeijelijke verwikkelingen bevinden. Hij beschouwt de voorgedragen ontwerpen onvoldoende, en verlangt nog meerdere wijzigingen in de grondwet, doch zal echter verschillende ontwerpen aannemen, omdat zij hem noodzakelijk toeschijnen. Hij keurt het hier te lande bestaande verkiezingsstelsel goed, en is geen voorstander van regtstreeksche verkiezingen.

De heer *van Akerlaken* verklaart zich tegen het eerste ontwerp, omdat het gewest Holland, dat eeuwen lang heeft bestaan, wordt verdeeld. Des-

zelfs vereeniging heeft steeds het grootste voordeel voor Nederland en Holland opgeleverd. Hij voorziet daarvan in de toekomst groote moeijelijkheid. In allen gevalle hadden de Staten der provincien deswege gehoord moeten worden.

De heer *Dyckmeester* vereenigt zich met het eerste ontwerp, omdat daardoor Holland in twee deelen zal worden gesplitst, en het ongelijke en onregtmatige, dat er voor Noord-Holland, in deze vereeniging, voor zoo veel het regtswezen betreft, bestaat, zal ophouden.

De heer *Verwey-Mejan*, hoezeer in vele opzigten meerdere wijzigingen verlangd hebbende, zal zich echter met vele der ontwerpen vereenigen. Hij had gaarne het stelsel van verkiezing geheel aan de wet overgelaten. Hij vindt het onregtvaardig en onstaatkundig, om Limburg van de deelneming aan de Vertegenwoordigers bij deze discussien uit te sluiten. Hij betreurt ook de voorgestelde splitsing van Holland. Hij stemt tegen het eerste ontwerp, omdat daarbij die noodlottige scheiding wordt uitgesproken.

De heer *van Dam van Isselt*, hoezeer vele leden meerdere wijzigingen verlangden, zal het goede, dat voorgesteld is, aan dien wensch niet opofferen. Hij zal echter tegen het eerste ontwerp stemmen, omdat Limburg, dat tot het Duitsche Bondgenootschap zal behooren, met ons Rijk zal worden vereenigd, waarvan hij nadeelige gevolgen voorspelt. Overigens verklaart hij zich voor de scheiding van Holland.

De heer *Luzac* heeft zijne smart betuigd, dat er van de goede gelegenheid, welke zich thans aanbood, om onze grondwet van vele leemten en gebreken te zuiveren, geen beter gebruik is gemaakt. Hij spreekt tegen de eerste voordragt en verzet zich inzonderheid tegen de scheiding van Noord-Holland. (*Op de belangrijke redevoering van dezen waardigen Afgevaardigde hopen wij in een volgend Nommer terug te komen.*)

De heer *van Asch van Wijck* verklaart zich voor het eerste ontwerp, en was bij het afzenden van het berigt nog aan het woord.

De beraadslagingen zullen heden niet afloopen en waarschijnlijk morgen worden voortgezet.

— Men houdt zich te Hoorn thans bezig met de voorbereidende werkzaamheden tot den wederopbouw van de aldaar afgebrande fraaije kerk, waartoe Z. M. goedgunstig eene aanzienlijke subsidie verleend heeft.

— Uit Utrecht schrijft men, dat de brug over den Leijdschen Rhijn, nabij die stad, waarover de Arnhemsche ijzeren spoorweg loopen zal, voor *f* 24,000 is aanbesteed.

— Uit Geertruidenberg wordt gemeld, dat l. l. Vrijdag, in den zoogenaamden Waard, aan den Koekoek, onder de gemeente Drimmelen, een droevig ongeluk plaats gehad heeft. Veertien landarbeiders zich in den namiddag naar het hooiland willende begeven, trof het ongeluk, dat de schuit waarmede zij overvoeren, in het midden der vaart omsloeg. De in de nabijheid zijnde schippers stelde, alle middelen in het werk, om de ongelukkigen te redden, doch zij zagen hunne menschlievende pogingen slechts ten aanzien van tien der drenkelingen met gelukkig gevolg bekroond, terwijl de vier overigen niet konden gered worden en hun dood in het water vonden.

— De $2\frac{1}{2}$ pCt. Werk.-Schuld waren aan de beurs te Amsterdam den 1sten Junij verhandeld tot $53\frac{5}{16}$, de 5 pCt. $100\frac{3}{8}$, Kans-Bilj. $24\frac{1}{16}$, Hand.-Maats. $178\frac{3}{4}$, Rijn-Spoorw. $100\frac{7}{8}$. Spaansche Ard. 5 pCt. $26\frac{1}{8}$. Coup. Ard. $18\frac{1}{4}$.

ITALIË.

Van de Italiaansche grenzen van 18 *Mei.* Lang is men het oneens geweest omtrent de plaats, waar de onderhandelingen over de zwavel-quaestie eigenlijk zouden gehouden worden. Over dit punt is men het nu eindelijk eens geworden; dezelve zullen in Napels gehouden worden. De Koning heeft reeds met den heer *d'Haussonville* beraadslaagd en wil van eene schadeloosstelling, die voor den Engelschen handelsstand gevraagd is, niets hooren. De Hertog *von Montebello*, was echter van uitgebreide volmagten voorzien en zou het dadelijk zijne zaak gemeend hebben te zijn, den Koning tot zachtere gezindheden over te halen en ook van den heer *Temple* het verlof tot vrijlating van alle opgebragte Napelsche schepen, zelfs van diegenen, die naar Maltha gevoerd werden, te verkrijgen. Lord *Stopfort* heeft ten gevolge van het aan hem door den Britschen Gevolmagtigde gegeven bevel zich gehaast, die schepen vrij te laten. Hieruit kan men beslissen, dat alles zeer goed staat; brieven echter uit Napels verzekeren, dat er nog veel tijd zou voorbij gaan, voor de geschillen volledig geëindigd zijn.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT den 29 Mei. Er waren gisteren op de beurs bedroevende berigten verspreid ten aanzien van de ziekte van Z. M. den Koning van Pruissen, ten gevolge van eene voorgewende telegraphische depeche uit Berlijn van den 26sten gedagteekend en denzelfden dag te Koblentz aangekomen, en deze tijding is zelfs al te voorbarig door de *Gazette de Wurtzbourg* opgenomen, die bedrogen was door eenen brief uit Koblentz, waarschijnlijk van denzelfden oorsprong als die te Frankfort aangekomen.

Daar wij digt bij de bron zijn, zoo doet het ons genoegen onzen lezers te kunnen mededeelen tijdingen uit Koblentz van den 28sten des morgens, die van het bovenstaande geene melding maken. Integendeel brieven bij buitengewone gelegenheid uit Berlijn ontvangen, gedagteekend den 25sten, melden ons, dat Z. M. zich beter bevond.

(Ook de Belgische bladen hebben den 30sten den dood van den Koning van Pruissen gemeld.)

GROOT-BRITANNIË.

LONDEN den 31 Mei. In het Huis der Gemeente heeft de heer *Colquhoun*, den 29sten den handel der Engelschen op Java weer ten spraak gebragt, en getracht aan te toonen, dat de Hollanders te veel inkomende regten van de Engelsche schepen afnamen; ook sprak hij over de uitbreiding van het Hollandsch gebied in Indie, hetgeen hij meende, dat niet geoorloofd was en bezorgdheid zou kunnen verwekken.

Hem beantwoordde de Minister *Palmerston* en merkte onder anderen aan, dat de heer *Colquhoun* geene juiste onderscheiding had gemaakt, omtrent de beide grondslagen, waarop de quaestie rustte. Hij stemde toe, dat het gedeelte van het tractaat, waarin over het belasten der goederen, volgens den oorsprong, en niet volgens de vlag, werd gehandeld, eenigzins onduidelijk was, maar het Britsche Gouvernement in Indie gaf daaraan dezelfde uitlegging als het Nederlandsche Gouvernement, en men kan alzoo niet zeggen, dat het laatst genoemde verkeerd handelde, en het leverde dus geenen grond voor klagten op. Wat de uitbreiding der Nederlanders in Indie betrof, zoo was bij het tractaat bepaald, dat geene der partijen eenige verovering zou mogen maken, die niet door het Gouvernement van het moederland was goedgekeurd, en het bleek, dat alle de gedragingen van het Gouvernement op Java door het Nederlandsche Gouvernement waren gewettigd. Ten slotte zeide zijne Lordschap, dat hij niets had tegen het overleggen van de gevraagde papieren, en zich overtuigd hield, dat zij voldoende opheldering omtrent de zaak in quaestie zouden geven.

FRANKRIJK.

PARIJS den 31sten Mei. De Minister *Thiers* zou, naar men verneemt, het voornemen hebben, om een wetsontwerp voor te dragen, om die leden van het geslacht van *Napoleon*, welke den eed van trouw aan de tegenwoordige Regering af wilden leggen, weder in Frankrijk toe te laten.

— HH. KK. HH. de Prinsen zijn den 30 Mei uit Algiers te Marseille aangekomen en des avonds te 8 ure aan het Lazareth afgestapt.

— De Kamer der Pairs heeft het door de Tweede Kamer aangenomen ontwerp van wet tot conversie der renten met 101 tegen 46 stemmen verworpen. Daar deze wet geene Kabinets-quaestie was, zal, om derzelver verwerping, het Ministerie niet aftreden.

— De Minister *de Rémusat* heeft den 30sten de voordragt, om een millioen te bestemmen tot het overbrengen van het stoffelijk overschot des Keizers naar Frankrijk, zoodanig als dezelve door de Gedeputeerden is goedgekeurd, bij de Pairs ingebragt. Hij heeft te kennen gegeven, dat dit bedrag waarschijnlijk *niet genoegzaam* zoude zijn, maar dat hij, zoodra van deze ongenoegzaamheid mogt blijken, een suppletoir crediet zoude vragen. De heer *de Rémusat* heeft het niet geraden geoordeeld, om zich, in min of meer bittere bewoordingen, te beklagen over het besluit, hetwelk door de Gedeputeerden, betreffende deze aangelegenheid, is genomen; hij heeft alleen gemeend te mogen verzekeren, dat men overtuigd konde zijn, dat de regerings-beginselen van het Keizerlijk beheer niet weder in Frankrijk zouden herleven, of op nieuw in werking gebragt worden.

— In een onzer laatste nommers namen wij uit het *Amsterdamsche Handelsblad* eenen bijzonderen brief uit Parijs over, waarin gemeld werd, dat de onderhandelingen over een handelstractaat met Frankrijk en de Nederlanden geheel waren afgesprongen; thans leest men daarover in den *Avondbode* eenen brief van den 30 uit Parijs.

180STE KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

Trekking der Vijfde Klasse.

1ste Lijst. N°. 962 een premie van *f* 1250. N°. 5920 een prijs van *f* 1500. N°. 13871 een prijs van *f* 1000.
2de —— N°. 8006 een prijs van *f* 5000.
3de —— N°. 19367 een prijs van *f* 1000.
4de —— N°. 22546 en 7256 ieder een prijs van *f* 1000.

CIRQUE ROYAL.
Onder Directie van F. E. BLONDIN.
In het groote Gebouw op de Ruine.
Op Heden *Dingsdag den 2den Junij*, en gedurende de Kermis, alle avonden *ten half Negen Ure*,
GROOTE BRILLANTE VOORSTELLINGEN,
volgens Programma van het Aanplakbillet.

*** *SALON* DES *VARIÉTÉS* VAN *AMSTERDAM.*
Onder Directie van P. BOAS en G. A. AMELUNG.
Staande met hunne welingerigte Tent op de Ruine.

Woensdag den 3den Junij 1840: DE KONING VAN PRUISSEN EN DE TOONEELSPELER, Nieuwe *Vaudeville* in een Bedrijf, waarin de Heer JUDELS de Rol van *den Koning van Pruissen* zal vervullen. Na hetzelve: DE LOTELING, Vrolijk *Blijspel* met *Zang*, waarin de Heer JUDELS de Rol van *Jacob* zal vervullen. Tot slot: DE DRIE GESLUIJERDE DAMES; Vrolijk *Zangspel* in een Bedrijf. *De Aanvang ten HALF NEGEN URE.*

Verwacht op *Donderdag: De Kapelmeester van Venetië; de Raad van Onderzoek* en *de Bloedzuigers*, alle drie Vrolijke Nieuwe *Blijspelen* met *Zang.*

*** Getrouwd:

J. VAN HALTEREN,
Weduwnaar,
EN
ELIZABET SOLLIE.

LEYDEN,
den 29 Mei 1840.

*** Heden beviel zeer voorspoedig van eenen welgeschapen ZOON W. M. DE GRAAF, geliefde Echtgenoot van

LEYDEN den 30 Mei 1840. G. W. VAN DER SPRUYT.

Eenige Kennisgeving.

*** Mijne geliefde Echtgenoot ANNA MARIA ELISABETH HOLSCHER, eindigde heden haar godvreezend en werkzaam leven, ruim 81 Jaren oud, in het 58ste onzer zoozeer gelukkige Echtvereeniging, mede diep betreurd door Kinderen, Behuwd-Kinderen en verdere Betrekkingen.

BOCHOLD, 29 Mei 1840. PETER DRIESSEN.

*** BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD LEYDEN.

Gelet op Art. 5 van het Plan tot vereffening en Aflossing van de Gevestigde Schuld, ten lasten derzelve Stad, gearresteerd bij den Stedelijken Raad op den 13 Junij 1839 en nader gewijzigd op den 9 Maart 1840;

Gezien Zijner Majesteits besluit van den 20 April 1840 N°. 54, waarbij gemeld Plan is geagreëerd;

Noodigen bij dezen uit, alle Houders van Schuldbrieven ten lasten der Stad Leyden, rentende $2\frac{1}{2}$, 3 en $3\frac{1}{2}$ pCt., om dezelven, bij inwisseling voor mindere prijzen dan de volle hoofdsom aan de Stad af te staan en hunne aanbiedingen daartoe vóór of *op den dertienden Junij aanstaande*, ter Rekenkamer dezer Stad op te geven bij besloten Biljetten, waarin de naam van den Houder, het nummer of de nummers der Obligatien, de jaarlijksche rente, mitsgaders de prijs waarvoor dezelven worden aangeboden, duidelijk gesteld zullen moeten voorkomen; — terwijl op de buitenzijde der Biljetten de datum der inlevering zal moeten worden gesteld, vermits bijaldien het bedrag der ingekomene inschrijvingen, de beschikbaar gestelde som mogt te boven gaan, bij aanbiedingen tot gelijke prijzen, de vroegste datum der inlevering den voorrang zal hebben.

Leyden den 1sten Junij 1840.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
J. G. DE MEY.
Ter ordonnantie van dezelve,
v. PUTTKAMMER.

*** J. HEYNEN, *Gezigtkundige en Hofleverancier van Z. M. den Koning*, verwittigt zijne geëerde Begunstigers, dat hij naar gewoonte met zijn Kraam staat op de Hooigracht, en ruim voorzien is van 18 Craats Gouden BRILLEN en LORGNETTEN, mede van Zilver en Schildpad en fijn Staal, onverbeterlijke Tooneel- en Verrekijkers, differente Microscopen met Acromatische Lenzen, Wandelstokken met Acromatische Kijkers in dezelven, Brillen-Glazen van Braziliaansche Keisel, mede Acromatische, Pariscopische enz., voor te land en zeevarende Instrumenten, Thermometers, fijne Mathematische Teekendoozen, Camera Opscura, door middel van Prisma, in koper gemonteerd, Loupen met differente Vergrootingen, enz. enz.

NB. Om alle abuizen voor te komen, waarschuwt de bovengemelden zijne Begunstigers, dat er geen Brillen noch Glazen door niemand rondgevent hoeft te koop zijn dan door hemzelven en te 's Hage in zijn Magazijn.

*** LEES HIER. — FINALE UITVERKOOP

Van alle mogelijke Voortbrengselen van Geslepen, Gegraveerd en Glad wit en in kleuren, als: Rosé, Goud, Compositie, Amatist, Topase, Opaal, Chrysalitte, Hyalith en Lythyalin, Cornalin, enz., overgenomen uit een faillissement en welk verkocht zal worden 50 pCt. beneden Fabrieks-Prijs. Deze Kraam is geplaatst de eerste op de hoek van de Hooigracht, schuins tegen over de Nieuwstraat.

*** ZIE EN OORDEEL.

De Ondergeteekende verwittigt het geëerde Publiek, dat zijne alom beroemde CHAMBRE OBSCURE of (DONKERE KAMER) geplaatst is op de Vischbrug bij de Hoogstraat. Daar hij de eer heeft gehad gedurende de Kermis te 's Hage van verscheidene malen door de Vorstelijke Familie bezogt te worden, zoo twijfelt hij geenszins, of hij zal ook alhier met een talrijk bezoek begunstigd worden.

L. GLUCKSTEIN, *Optickus.*

Bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, te Leyden.